

endelig gik til at udføre en Havn deroppe, at have den Tilfredsstillelse virkelig at have gjort en god Anvendelse af Statens og Kommunernes Penge. Regeringen har bøjet sig for denne Anskuelse og har derfor stillet Forslag om den større Bevilling, som uden Tvivl ogsaa vil betyde, at der kan blive bygget en forholdsvis tilfredsstillende Havn ved Thorshavn.

Lovforslaget foreslaar dernæst at bringe til Udførelse en Række private Havne. Det foreslaas saaledes i § 2 at anlægge en Kaj ved Trangisvaag, hvortil Udgiften er anslaaet til 341,000 Kr., en Havn ved Skopen, hvortil er anslaaet en Udgift af 192,500 Kr., en Pier ved Sørvaag med en anslaaet Udgift af 13,200 Kr., en Havn eller Dækmole ved Midvaag, eventuelt i Forbindelse med en Pier i Sandevaag, med anslaaet Udgift af 231,000 Kr. samt endelig en Dækmole ved Kvivig, hvortil Udgiften er anslaaet til 22,000 Kr. Dette giver tilsammen en Sum af 799,700 Kr. Ogsaa til disse Anlæg kan Statskassen tilskyde et Bidrag, der svarer til fire Femtedele, medens den ene Femtedel af Udgifterne tilvejebringes af Kommunerne.

Saa indeholder Lovforslaget i § 3 en Bestemmelse om, at for saa vidt ikke alle de Anlæg, som her er nævnt, maatte komme til Udførelse, vil der indenfor det derved for Staten besparede Beløb kunne ydes Statstilskud til Anlæg af en Pier ved Vaag i samme Forhold og paa samme Vilkaar som ved de i § 2 omhandlede Anlæg. Man har fra Færingernes Side fremsat Ønsket om at faa anlagt en saadan Pier ved Vaag. Men da Forholdene har ført med sig, at Regeringen er gaaet betydeligt højere med Anlægsudgifterne, end den oprindelig havde tænkt, har jeg ikke ment det forsvarligt at gaa til Anlæg af flere private Havne eller Kajanlæg end dem, der er foreslaaet i §§ 2. Men for dog at gøre en Indrømmelse til Færingerne i saa Henseende har jeg altsaa foreslaaet i § 3, at for saa vidt der spares af de beregnede Udgifter en Sum, der vil kunne passe til Anlægget af en Pier ved Vaag, kan en saadan Pier anlægges.

Jeg kommer nu til at berøre de Uoverensstemmelser mellem Lagtinget og Regeringen, som det ikke er lykkedes at overvinde. Der er for det første Spørgsmaalet om Vejanlæg ved Thorshavn. Færøernes Repræsentanter har hævdet, at det burde være Staten, der anlagde de to Veje, som det er nødvendigt at føre ud til Havnekajen, medens Ministeriet har betragtet det som en Sag, der mere var af kommunal end af statslig Interesse, selv om det er en Statshavn, der anlægges, saa at Udgifterne til

disse Veje, der, saa vidt jeg erindrer, er kalkuleret til 60,000 Kr., derfor rettelig burde afholdes af Kommunerne. I øvrigt er det Mening, at Staten skal overtage de gamle Havneværker samt Havnens Indtægter og den Gæld, der hviler paa Havnen. Angaaende dette sidste skal jeg bemærke, at det først er lykkedes at faa Oplysninger om Havnens Formues- og Gældsforhold tilvejebragt, efter at Lovforslaget er trykt, og det har derfor ikke været muligt at optage disse Oplysninger i de Bemærkninger, som følger med Lovforslaget. Jeg vil derfor tillade mig her at gøre Rede for dette Forhold. Havnevæsenets Formue pr. 31. December 1911 er opgjort til 32,350 Kr., heraf er en Baadenøst ansat til 250 Kr., en Skibsfortøjning paa Vestrevaag til 5,000 Kr., en Redningsbaad med Baadehus til 1,600 Kr. og forskellige Kajanlæg til 25,500 Kr., altsaa i alt 32,350 Kr. Havnevæsenets Gæld pr. 31. December 1911 udgjorde 12,931 Kr. 68 Øre. Det er blevet mig sagt af Amtmanden paa Færøerne — uden at Rigtigheden heraf er dokumenteret, men det er sikkert nok rigtigt —, at Havnen har en aarlig Indtægt af 900 Kr., en Indtægt, som altsaa rigelig vil modsvare Renten af Havnens Gæld. Med Hensyn til disse Spørgsmaal om Overtagelsen af den gamle Havn og dens Indtægter og Gæld hersker der ikke nogen Uoverensstemmelse. En saadan kommer først frem, naar Talen bliver om Anlæg af de omtalte to Veje.

Endvidere er der i § 4 foreslaaet Anlæg af en Vej fra Skopen til Sand paa Sandø med en Arm til Trødum, som er kalkuleret til 50,000 Kr., hvortil der af Statskassen ligeledes kan tilskydes et Bidrag af $\frac{4}{5}$, medens $\frac{1}{5}$ maa tilvejebringes paa anden Maade. Dette Vejanlæg har en gammel Historie, idet der i Samlingen 1903—04 efter Anmodning af Færøernes Lagting foretoges forberedende Undersøgelser af en norsk Ingeniør med Hensyn til Forbedring af Kommunikationsforholdene paa Sandø. Ingeniøren indgav en Beretning til Lagtinget om Anlæg af en Vej, og Bekostningen derved var anslaaet til 34,300 Kr. foruden Udgifterne til Grunderhvervelse og Ingeniørhonorarer. Paa Grundlag heraf indstillede Lagtinget til Justitsministeriet, at Staten skulde yde en Del af Udgifterne til dette Vejanlæg, og Rigsdagen gik ind derpaa, og der blev paa Finansloven 1910—11 optaget en Bevilling i dette Øjemed. Jeg skal ikke komme nøjere ind derpaa, fordi det findes udførligt oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, men skal endnu kun tilføje, at dette Anlæg